

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Σάββατο 30^η Μαρτίου στις 6.45' μ.μ. θα προβληθεί η εκπομπή «**ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ**», με θέμα: «**Σαρακοστή, πορεία συνάντησης με τον Αναστημένο Χριστό**». Η εκπομπή φιλοξενεί τον π. Αναγία Κουστένη, που συνομιλεί με τον φιλοξενούντα, Σεβασμιώτατο. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. ΙΓΝΑΤΙΟ, με αφορμή την Ιερά και Μεγάλη Σαρακοστή, για την αγάπη του Θεού, την νηστεία, την αμαρτία, την ταπείνωση, τη μετάνοια, την Εκκλησία και τον άνθρωπο. Είναι ένας διάλογος, που θα συμβάλει, στην αγιοπνευματική μας πορεία, προς τα Θεία Πάθη και την Λαμπροφόρο Ανάσταση του Χριστού. **Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι!**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- 1) **ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΕΣ:** Από την ερχόμενη Τετάρτη και κάθε Τετάρτη, θα τελούνται το βράδυ από ώρα 7.00' έως 8.30' (περίπου).
- 2) **ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ:** Καθημερινά στο Ναό υπάρχει εξομολόγος για το μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως ή συνηνευθείτε, προσωπικά, με όποιον εξ' ημών είναι εξομολόγος, για συγκεκριμένη ώρα.
- 3) **ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ:** Την τρέχουσα εβδομάδα έχουμε τη **Β' Στάση των Χαιρετισμών:** Η ακολουθία θα ψαλεί δύο (2) φορές: Η πρώτη στις 5.00' μ.μ. και η δεύτερη στις 7.00' μ.μ.
- 4) **ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ:** Τελούνται κάθε Κυριακή απόγευμα, μετά Θείου Κηρύγματος. Προσέλθετε ευλαβικά.
- 5) **ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ:** Την Κυριακή 31η Μαρτίου, το πρωί, έχει προγραμματισθεί, να γίνει εθελοντική αιμοδοσία.

ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

Δ	25	Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 7.00': Όρθρος - Θ. Λειτουργία 18:00': Εσπερινός αποδόσεως εορτής
Τ	26	Σύναξις του αρχαγγέλου Γαβριήλ. Των εν Γοθθία 26 μαρτύρων. 7.30': Όρθρος - Εσπερινός 18:00': Απόδειπνο
Τ	27	Ματρώνης της εν Θεσ/νίκη, Φιλητού & Λυδίας μαρτ, Παύλου Επισκόπου 7.00': Όρθρος - Εσπερινός 19.00: Εσπερινός μετά προηγουμένης
Π	28	Ιλαρίωνος οσίου του νέου, Ηρακλίου εκ των 70 αποστόλων 7.30': Όρθρος - Εσπερινός 18:00': Απόδειπνο
Π	29	Μάρκου επισκόπου Αρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου. 7.00': Εσπερινός μετά προηγουμένης 19:00': Α' Χαιρετισμοί
Σ	30	Σάββατον β' των νηστειών. Ιωάννου της «Κλίμακος» 7.00': Όρθρος-Θεία Λειτουργία, ι. μνημόσυνο 18:00': Μ, Εσπερινός
Κ	31	† ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου του Παλαμά. 6.45': Όρθρος - Θ. Λειτουργία 18:00': Κατανυκτικός Εσπερινός

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΗΣ: Πρωτ. Σωτ. Χριστοδούλου, Πρωτ. Γεώργιος Σούλος, Μιχαήλ Κατσουλάκης (Επίτροπος)

Ταχ. Δ/σης: Αγ. Κων/νου 10, Ηλιούπολις, Αττικής Τηλ. 210.97.12.254 FAX: 210.97.37.963
E-MAIL: agkonilioup@hotmail.gr ΙΣΤΟΛΟΓΙΟ: www.agioskonstantinos.gr

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ Ι.Ν.ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ 2^ο Κυριακή τη 24^η Μαρτίου 2013 ΦΥΛΛΟ 124

ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

Του Πρωτ. Γεωργίου Σούλου.

Αγαπητοί μου εύχομαι, να έχουμε τελεσφόρο Σαρακοστή και Λαμπροφόρο Ανάσταση!

Εήμερα, πρώτη Κυριακή των Νηστειών τιμούμε την αναστύλωση των ιερών εικόνων το θρίαμβο και την τελική νίκη της Ορθοδόξου Πίστεως. Οι χριστιανοί, εξ' αρχής, διακοσμούσαν τους τόπους λατρείας, τους «**ευκτήριους οίκους**», τις «**κατακόμβες**» με σύμβολα και στη συνέχεια με εικόνες του Χριστού και της Παναγίας. Αργότερα, προστέθηκαν και εικόνες αγίων και μαρτύρων της χριστιανικής πίστης

Εξ' αιτίας σοβαρών ταραχών, εναντίον των εικόνων, οι εικόνες κρεμάστηκαν στους ναούς, σε ψηλότερο σημείο. Ακολούθησαν συγκρούσεις μεταξύ των δύο κατηγοριών με θλιβερό αποτέλεσμα να χυθεί χριστιανικό αίμα. Η οριστική επαναφορά και αναστύλωση των εικόνων έγινε αρκετά χρόνια αργότερα από τη Θεοδώρα, τη σύζυγο του Θεοφίλου. Η ίδια δεν ήταν εικονομάχος, γι' αυτό και συνηνευθήκε με τον Πατριάρχη Μεθόδιο να καλέσουν τοπική Σύνοδο στην Κωνσταντινούπολη, το 843 μ. Χ. , η οποία έλυσε οριστικά την μακροχρόνια αντιπαλότητα μεταξύ των χριστιανών.

Η επίλυση του θέματος θεωρήθηκε, ως νίκη επί της Εικονομαχίας και «**Θρίαμβος της Ορθοδοξίας**», διότι η περίοδος της Εικονομαχίας, αποτελεί τη σύνθεση όλων των αιρέσεων. Η άρνηση των εικόνων, είναι για την Ορθόδοξη θεολογία, άρνηση της Ενσάρκωσης του Θεού, που έγινε Άνθρωπος. Η εικόνα είναι η αποτύπωση του σαρκωθέντος Χριστού, για τη σωτηρία του κόσμου.

Ετσι, η ευλάβεια προς τις αγίες εικόνες, του Χριστού, της Παρθένου, των αγγέλων και των αγίων, αποτελεί πλέον δόγμα της χριστιανικής πίστης, όπως διατυπώθηκε από την Ζ' Οικουμενική Σύνοδο.

Η εικόνα αντιστοιχεί στη Γραφή, όχι ως εικονογράφηση, αλλά με τον τρόπο που αντιστοιχούν σε αυτή τα λειτουργικά κείμενα, καθώς και ο Μέγας Βασίλειος διακηρύττει ότι **«η της εικόνας τιμή επί το πρωτότυπον διαβαίνει»**. Η εικόνα καθαγιαίνει την όραση και την μετασηματίζει σε οπτασία, **«διότι ο Θεός δεν γίνεται μόνο ακουστός, γίνεται και ορατός, η δόξα της Τριάδας αποκαλύφθηκε μέσα από τη σάρκα του Υιού του Ανθρώπου»**.

Την περίοδο της Εικονομαχίας ή της εικονοκλαστικής κρίσης, τον 8^ο και 9^ο αιώνα η Εκκλησία αναγκάστηκε να ορίσει επακριβώς τη σημασία της εικόνας, διότι μέσα στην Εκκλησία αναπτύχθηκε μια μεγάλη αντιπαράθεση ανάμεσα σε δύο μεγάλες αντιλήψεις για το θείο, που μόνο το δόγμα της Χαλκηδόνας μπορεί να συμφιλιώσει. Έτσι, από τη μία μεριά, είναι ο Θεός μιας στατικής Παλαιάς Διαθήκης, ο οποίος δεν ήταν **«ευαγγελική προετοιμασία»**, ένας Θεός προσωπικός, αλλά περιορισμένος στην υπερφυσική Μονάδα του, ένας Θεός που δεν μπορούσαμε να απεικονίσουμε, επειδή δεν γνωρίζαμε να συμμετέχουμε στην αγιότητά Του και από την άλλη μεριά, το θείο ως ιερή φύση ή μάλλον, ως αγιοποίηση της φύσης, ως πανταχού παρουσία, της οποίας κάθε μορφή συμμετέχει. Η Ορθοδοξία αντιπαρήλθε αυτές τις δύο αντικρουόμενες τάσεις, επιβεβαιώνοντας τη χριστολογική σημασία της εικόνας.

ΟΙ άγιοι θεοφόροι Πατέρες έχουν επιμείνει πολύ και στην παιδαγωγική αξία της εικόνας, αφού όλη η θεολογία του Δόγματος εγγράφεται μέσα από την αγιογραφία. Ωστόσο, η αξία της εικόνας δεν είναι μόνο παιδαγωγική. Είναι και μυστηριακή. Η Θεία Χάρη βρίσκεται μέσα στην εικόνα. Εδώ είναι το θεμελιώδες σημείο και το πιο μυστηριακό στη θεολογία της εικόνας: η **«ομοιότητα»** προς το πρωτότυπο και το **«όνομά»** της, δημιουργούν την αντικειμενική ιερότητα της εικόνας. Όπως γράφει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, **«παραχώρει την των εικόνων προσκύνησιν»** (P.G. 94,1300). Σύγχρονος θεολόγος σημειώνει: **«Η εικόνα οδηγεί στην υπέρβαση και στην κατάσταση πέρα από τα φαινόμενα και τα νοούμενα, πέρα από τα σύμβολα και τους εικονισμούς. Η λειτουργική εικόνα είναι συνέπεια και καρπός της σαρκώσεως του Θεού Λόγου, καθώς και μαρτυρία και οδηγός της θεώσεως του ανθρώπου»**.

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ

A) Ένας αδελφός εξομολογήθηκε στον Αββά Σισώη.

-Έπεσα Πάτερ. Τι να κάνω τώρα;

-Σήκω του είπε με την χαρακτηριστική του απλότητα ο Άγιος Γέροντας.

- Σηκώθηκα, Αββά, μα πάλι έπεσα στην καταραμένη αμαρτία, ομολόγησε με θλίψη ο αδελφός.

- Και τι σε εμποδίζει να ξανασηκωθείς;

-Ως πότε; ρώτησε ο αδελφός.

-Έως ότου σε βρει ο θάνατος ή στην πτώση ή στην έγερση. Δεν είναι γραμμένο, **«όπου εύρω σε εκεί και κρίνω σε»**; Εξήγησε ο Γέροντας.

-Μόνο εύχου στον Θεό να βρεθείς την τελευταία σου στιγμή σηκωμένος με την Αγία μετάνοια.

B) Αν με καλή μετάνοια σηκωθείς από την πτώση σου, λέγει κάποιος πατήρ, μη παύσεις, να λυπάσαι, γι' αυτή και να στενάξεις, ως το τέλος της ζωής σου. Αλλιώς κινδυνεύεις να πέσεις στην ίδια αμαρτία. Η κατά Θεό λύπη είναι χαλινάρι της ψυχής. Την συγκρατεί από πολλά παραστρατήματα. (Επιμέλεια κειμένου: Μ.Κ.)

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΑΡΚΟΣΤΗ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ!

Κάποιοι νομίζουν, ότι με την παρακολούθηση των ακολουθιών, με τη νηστεία, ακόμα και με την προσευχή σε τακτά διαστήματα εξαντλείται η όλη προσπάθειά τους στη βίωση της Μεγάλης Σαρακοστής. Όμως, για να είναι όλα αυτά αποτελεσματικά και να έχουν νόημα, πρέπει να υποστηρίζονται από αυτή την ίδια τη ζωή. Χρειάζεται δηλαδή ένας **«τρόπος ζωής»**, που να μην έρχεται σε αντίθεση με όλα αυτά, ώστε να μην οδηγεί σε μια **«διασπασμένη»** ύπαρξη.

Στο παρελθόν, τη Μεγάλη Σαρακοστή ολόκληρη η κοινωνία την υποδεχόταν με ένα συγκεκριμένο ρυθμό ζωής, που λειτουργούσαν, ως πνευματικά ερεθίσματα, που την υπενθύμιζαν σε όλα τα μέλη της κοινωνίας. Προφανώς κανένα ερέθισμα, από μόνο του, δεν είναι δυνατό, να αναγκάσει τον άνθρωπο, να οδηγηθεί στη μετάνοια ή σε πιο αυθεντική θρησκευτική ζωή. Όμως, το κάθε ερέθισμα δημιουργεί μια ορισμένη συμπεριφορά. Έτσι, και την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής, όταν υπάρχει το σχετικό κλίμα, διαμορφώνεται, μία ξεχωριστή σαρακοστιανή συμπεριφορά, η οποία βοηθά πιο προσωπικά τον πιστό. Επειδή είμαστε αδύναμοι, επιρρεπείς και τρεπτοί στην αμαρτία, χρειαζόμαστε τα ερεθίσματα και τις υπενθυμίσεις, τα σύμβολα και τα σημεία. Επειδή πάντα υπάρχει ο κίνδυνος τα σύμβολα, να αποκτήσουν μία αυτονομία ή αυτοτέλεια, ώστε να γίνουν αυτοσκοπός, με αποτέλεσμα αντί να είναι απλά μια υπενθύμιση, να γίνουν το μόνο περιεχόμενο της Μεγάλης Σαρακοστής. Αν όμως αντιληφθούμε ορθά το κάθε ερέθισμα, τότε αυτό μπορεί να λειτουργήσει ως συνδετικός «κρίκος», που συνδέει την πνευματική προσπάθεια με τη ζωή.

Στη σύγχρονη ζωή της τωρινής κοινωνίας, δεν είναι δυνατό να δημιουργηθεί **«κλίμα Σαρακοστής»** στον ευρύτερο κοινωνικό βίοτο. Συνεπώς χρειάζεται ο καθένας μόνος του, να αναζητήσει τα ερεθίσματα εκείνα, που θα του προσφέρουν την απαραίτητη σχέση, με τη βαθύτερη προσέγγιση με τη Μεγάλη Σαρακοστή, τα οποία θα εφαρμόσει σε **«οικογενειακό επίπεδο»**. Το σπίτι, δηλαδή, ο τρόπος και το πνεύμα της οικογενειακής ζωής είναι αυτό που σχηματίζει μέσα μας τη ουσιαστική αντίληψη, για τη ζωή και τον κόσμο. Το «οικογενειακό κλίμα» μορφώνει και διαμορφώνει το εσωτερικό είναι μας και κατευθύνει στον ουσιαστικό τρόπο ζωής. Ο σάρετς Ζωσιμάς στο έργο του Ντοστογιέφσκου, **«Αδελφοί Καραμαζώφ»**, λέγει ότι **«εκείνος που μπορεί να έχει καλές αναμνήσεις από την παιδική του ηλικία είναι σωσμένος για όλη του τη ζωή»**. Το σημαντικό εδώ είναι ότι κάνει αυτή την παρατήρηση, ύστερα από τη θύμηση της μητέρας του, που τον είχε πάρει μαζί της στην Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων. Θυμάται την ομορφιά της ακολουθίας, τη μοναδική μελωδία του κατασκευαστικού **«κατευθυντήριου η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου...»**. Συνεπώς, η οικογένεια ήταν και παραμένει ο ουσιαστικότερος παράγων μόρφωσης και διαμόρφωσης του ήθους και του χαρακτήρα του κάθε ανθρώπου. Γι' αυτό χρειάζεται η Εκκλησία να έχει πάντα σε άμεση προτεραιότητα το ποιμαντικό της ενδιαφέρον, για την πνευματική κατάρτιση όλων των μελών της οικογένειας.

΄Του Α. Σμέμαν, Μεγάλη Σαρακοστή (Προσαρμογή κειμένου: Πρωτ. Γ. Σούλος)